

[Henry Hansen.]

Folketinget. Paa Socialdemokratiets Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig Behandling og til Vedtagelse i det høje Landsting. Det er mit Haab, at Hjemmeværnet maa komme i god Kontakt med Befolkningen, som det skal virke midt i. Jeg synes, Lovforslaget er udformet saadan, at det skulde være muligt, men Lovbestemmelser gør det nu ikke alene, det bliver Medlemmerne af Hjemmeværnet og særlig de ledende militære og civile inden for Hjemmeværnet, der skal skabe den rette Aand og skaffe den intime Kontakt med Befolkningen. Der paahviler dem et stort Ansvar. Deres Evne til at gøre det rigtige kan blive af afgørende Betydning for det danske Folks Indstilling til Forsvarssagen.

Stensballe: Spørgsmaalet om Lovfæstelse af et Hjemmeværn har jo været drøftet stærkt mellem Rigsdagsmænd og ude i Befolkningen lige siden Befrielsen, og det forekommer mig derfor heller ikke for tidligt, at der nu efter tre Aars Forløb vedtages en Lov derom. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet kom ligesom med en Bebrejdelse for, at der ikke under Venstres Regering var skabt en Ordning her, og henviste til, at vi havde Det konservative Folkeparti som Støtteparti.

Ja, det var udmærket godt, og Det konservative Folkeparti og Venstre er jo i dette Spørgsmaal, saa vidt jeg har forstaaet, ganske enige, men vi kunde ikke gennemføre noget uden et tredje Parti. Hvordan det tredje Parti, vi havde at holde os til, stiller sig til Spørgsmaalet, har den ærede Ordfører jo nu set, saa det kunde ikke hjælpe, om vi var kommet frem med noget. Saa skulde Socialdemokraterne have støttet os, og det lod det til, at der ikke kunde blive Tale om, naar det radikale Parti ikke vilde støtte. Derfor tror jeg ikke, man skal bebrejde os noget dèr.

Jeg vil imidlertid takke Ministeren, fordi han har fremsat Lovforslaget, uanset at Forsvarslovene endnu ikke er vedtaget eller kommet til Behandling. Det vil maa-ske betyde, som ogsaa den højtærede Minister udtalte, at man senere kan komme til at gennemføre enkelte Ændringer deri, men Retningslinierne er jo nu ikke blot angivet, de er ogsaa udformede, og de er tiltraadt af samtlige sagkyndige i Kommissionen. Naar denne Lov i Løbet af i Dag eller i Morgen er vedtaget med saa stort et Flertal som Rigsdagens tre største Partier kan give den — og de repræsenterer jo en overvældende Majoritet af hele det danske Folk—,

saa kan Ministeren paabegynde Realiseringen af Hjemmeværnet, og jeg vil ogsaa haabe, han vil faa Held til, at det kommer til at fæstne Forbindelsen mellem Befolkningen og Hjemmeværnet og dermed ogsaa med Forsvarsmagten i det hele taget.

Den Tilgang, der er sket, ikke mindst i den senere Tid, af nye Medlemmer til Hjemmeværnsforeningerne, viser den store Interesse, der er for Hjemmeværnet i Befolkningen, men den gør ogsaa den Lovfæstelse, som nu skal foretages, paatrængende nødvendig. Og den Organisering af „illegale“ Grupper, som nu ogsaa finder Sted rundt om i Landet, gør det endnu mere paatrængende nødvendigt at faa en lovmæssig Ordning snarest muligt, saa at disse Grupper kan blive stillet under en af Staten udpeget Ledelse. Der er desuden det at sige, at hvis ikke detté sker, vil man kunne komme ud for, dersom der kommer et Overfald eller Angreb paa Landet, at Folk, der arbejder i Hjemmeværn og illegale Grupper, bliver betragtet som francs-tireurs. Der maa en lovfæstet Organisation til, thi ellers vil disse Folk ikke falde ind under de militære Regler.

Men ogsaa med Hensyn til Kontrollen med Vaabenbesiddelse er det af Betydning, at Loven bliver vedtaget. Der vil da blive mere Kontrol dermed, end der hidtil har været, idet Foreningerne mister deres Ret til at udruste Medlemmerne med Vaaben. Dette taler ogsaa for ikke at udskyde Spørgsmaalet til senere, som der har været Tale om.

Jeg betragter Hjemmeværnet som meget betydningsfuldt for det danske Forsvar og udtrykker min Glæde over, at det nu bliver indført, selv om jeg naturligvis maa erkende, at de Opgaver, det faar, og som den højtærede Minister nu har gjort Rede for, vil være ret begrænsede og begrænsede navnlig til lokale Opgaver; derfor maa ogsaa Medlemmerne af Hjemmeværnet have Lov til og Pligt til at føre deres Vaaben med sig hjem. Ikke mindst vil Hjemmeværnet faa Betydning derved, at det uddannede Værn kan hellige sig de egentlige Forsvarsopgaver.

Hjemmeværnet maa være et Supplement til Forsvarsstyrkerne, og Hjemmeværnet maa ogsaa, som jeg sagde før, danne en direkte og intim Forbindelse mellem Forsvaret og Danmarks Befolkning; og at noget saadant er meget betydningsfuldt, tror jeg alle er klar over. Derfor er det ogsaa af allerstørste Betydning, at Hjemmeværnet opbygges rigtigt organisatorisk set, og her mener jeg Fremtiden vil vise, at den højtærede Minister har haft en heldig Haand.

Jeg har tiltraadt Lovforslaget i Forsvarskommissionen og vil ogsaa kunne til-